

Arbejde hele Døgnet igjennem, og at Børn ikke kunde tages til Arbejde før i en vis Alder osv. Man har heller ikke her tænkt paa at give Arbejderne Noget, men man har villet sikkre dem den størst mulige Selvstændighed lige overfor Arbeidsherrerne. Man ventur jo netop af en saadan Kommissions Virksomhed, hvormed der her er Tale, at den, naar den i længere Tid kan opoffre sig for disse Betragtninger, maa kunne finde Udveie, som man ellers ikke kan faae frem og faae udpegede. Naar man ikke har den Tro, at man selv baade veed de rette Midler og er i Stand til at gennemføre dem, saa skulde man dog virkelig betænke sig paa at modsætte sig en saadan Kommissions Nedsættelse; thi ligesom jeg har henvist til, at man dog har Erfaringer for, at Kommissioner tidligere have gjort megen Gavn, saaledes turde der ogsaa være Saab om, at den Kommission, som der her er Tale om, ogsaa vil kunne gjøre nogen Gavn paa dette Omraade, som den er bestemt til at virke paa.

Aufjær: Jeg vil kun i Henhold til, hvad der blev ytret af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), sige, at jeg ikke har rettet nogen Bestyldning imod ham eller har troet, at han rettede nogen Bestyldning imod mig. Jeg har kun villet forvare mig imod hans Opfattelse af Betænkningens Udtaalelse, som om den tydede hen paa, at det var Udvalgets Mening, at der skulde komme en intimere Forbindelse mellem Styttet og Hæren. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, som har været forhandlet om en Arbejdskommission, da er denne Forsølgelse af Kommissioner, denne Utilbøjelighed til at nedsætte Kommissioner, jo en gammel Beskjend, som vi her træffe paa igjen. Det er underligt nok, at man synes at nære den Mening, at det er noget Gienbommeligt for vort Land at nedsætte Kommissioner; ærede Medlemmer, der læse Bladene og se Lidt efter, hvad der foregaar i andre Lande, maa vide, at dette er Noget, man gjør overalt, og den ganske naturlige Grund hertil er den, at man ved at samle Kommissioner af forskjellige Medlemmer har større Udsigt til at faae Sagerne mere alsidig behandledes, end man har ved at lægge dem i Hænderne paa én Enkelt eller nogle ganske faa. Enhver af de Herrer har vist selv i det private Liv mange Gange maattet tage sin Tilflugt til Noget, som man vel ogsaa kunde kalde Kommissioner. Naar En vil udrette noget Almennyttigt, stifte en Sparekasse eller noget Egenende, saa sætter han sig ikke selv alene hen og udspekulerer det Hele, men samler ligesomme Sjæle med sig, og saa komme de Forskjelliges Kjendskab og Overveielser det Hele til Gode. Det forekommer mig derfor ganske naturligt, at man, hvor man har større og mere i Samsynsforholdene indgribende Forhold under Behandling, søger at tilveiebringe Forarbejderne dertil ved en Kommission. Nu kunde

man fristes til at spørge de Herrer, som have denne Skræf for Kommissioner, hvoraaf det kan komme, at vi ved faa mange Veligheder her i Salen og ogsaa paa flere Steder fra Flertallets Side i Finantsudvalgets Betænkning finde et Slags Arkanium paavist, som skal kunne raade Bod paa en hel Mængde Brøst, nemlig en parlamentarisk Kommission. Hvorfor en saadan da egentlig skal være saa overodentlig meget bedre end andre, veed jeg ikke. Vi ere Alle nogenlunde kun Mennesker af samme Slags, og den Umstændighed, at vi ere valgte her til Thinget, forandrer ikke vor Karakter eller vor Natur saaledes, at vi skulde blive bedre i en parlamentarisk Kommission end i en anden Kommission. Det synes imidlertid, som om Mange have særlig Agtelse for den første — jeg hører ikke til disse. Ved det Kommissionsforslag, som nu foreligger, har der udvilket sig et ganske forunderligt Forhold. Man begynder allerede her at tale om at ville stille Forslag til 3die Behandling om dets Fortæstelse, men det er jo endnu ikke vedtaget ved 2den Behandling. Det er kommet ind i Thinget med en ret god Anbefaling, idet hele Finantsudvalget har været enig om at støtte det, men forunderlig nok har i den senere Tid Forhandlingen dreiet sig om at stille Forslag til 3die Behandling, om at faae det ryddet af Veien (Ordspøreren: Det kommer ikke!). Jeg haaber heller ikke, at det kommer, men jeg vil blot hende Dyræksomheden paa det forunderlige Tilfælde, der er indtraadt, at inden man har vedtaget en Beslutning, foreligger der allerede Antydninger om, at man vil stille Forslag til dens Omstøvelse.

Kjær: Jeg vil derimod haabe, at det kommer, da vi have det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsens) Løfte om (Udbrydelse af Th. Nielsen) eller Tilfagn om, at, dersom flere Medlemmer her i Thinget ønskede det, vilde han stille et saadant Forslag, og selvfølgelig haaber jeg, at det ærede Medlem gjør det. Vel er det kun det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (S. Sorgenen) og mig, der specielt have udtalt os for, at Forslaget stilles, og det ærede Medlem, som nu satte sig, kan jo have Ret i, at Forslaget endnu ikke er afstemt, men jeg haaber, at en Afstemning — det er jo vel at mærke ikke de 10,000 Kroner, der stemmes over, saa at denne Afstemning kun har faare Lidet at sige — vil falde paa en saadan Maade, at de ærede Medlemmer for Veile Amts 3die Valgkreds og Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) som Medlemmer af Udvalget kunne føle sig opfordrede til at stille dette Forslag. Jeg kan naturligvis kun takke det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb), naar han paa en Maade roste min sunde Sands, men det Skjønne faldt jo atter bort, da han sagde, at jeg ikke havde overveiet, hvad jeg udtalte. Jeg forsikrer det ærede